

[Fisker.]

Skattebyrden fra Bygningerne til Jorden derved, at det nuværende skattefrie Beløb for Bygningernes Vedkommende, der er forskelligt for de forskellige Kommune-typer, forhøjes betydeligt og gøres ensartet for alle Kommuner. Der er i og for sig ikke noget nyt heri; den nuværende Lov om Beskatning til Staten af fast Ejendom indeholder endog en tilsvarende Bestemmelse, hvorefter der gives alle Ejendomme med paastaaende Bygninger et ensartet skattefrit Beløb, og da denne Bestemmelse i sin Tid er vedtaget af tre af Rigsdagens Partier, kan der jo fra disse Partiers Side i hvert Fald ikke indvendes noget principielt imod en saadan Ændring.

Det eneste nye i Reglerne vedrørende Statsskatteloven angaaende Fradragsreglerne ved Beskatning af fast Ejendom er Bestemmelsen om, at der tillige skal fradrages et Beløb af 1 000 Kr. for hver Lejlighed med Køkken, som Ejendommen indeholder udover een Lejlighed. Denne Bestemmelse findes ikke i Statsskatteloven, men derimod i den nugældende Lov om kommunale Ejendomsskatter, idet Fradraget dog ikke her er obligatorisk, men er afhængigt af, at Ejeren altid maa indsende Anmodning derom til Vurderingsraadet. Men ogsaa om denne Bestemmelse gælder det, at de samme tre Partier i sin Tid har samvirket til dens Gennemførelse.

Efter at dette ensartede Beløb er trukket fra i Bygningsværdien, nedfældes den resterende Del af denne paa Ejendommen og udgør i Fremtiden det Beløb, hvorpaa Ejendomsskylden udskrives, hvilket altsaa vil medføre, at enhver Værdiforøgelse af den paagældende Ejendom, som skyldes Nybygning eller Ombygning, gøres skattefri.

Jeg tillægger dette megen Betydning, og jeg kan ingenlunde godkende den Betragtning, som jeg har set gjort gældende fra anden Side, at da Kommunerne i Forvejen har Ret til i Henhold til Lov af 4. April 1928 i et længere Aaremaal helt eller delvis at fritage nye Beboelseshuse for Bygningsskat, er en saadan Bestemmelse i Virkeligheden nu overflødig. Det kan man ikke sige, for ifølge den omtalte Lov er det Kommunalbestyrelsernes Skøn, der her er afgørende for, om Bygningsskatten skal nedsættes eller eftergives, og tillige omhandler denne Bestemmelse kun Begunstigelser af Beboelseshuse, medens Erhvervsbygninger, Avlsbygninger, Fabrikker, Lagre o. s. v. er undtagne herfra, hvad der selvfølgelig gør en meget væsentlig Forskel.

For Landkommunerne — det gælder saavel Amts- som Sognekommuner — er

det skattefrie Beløb dog begrænset til det nuværende skattefrie Beløb med Tillæg af Grundværdien, et Forhold, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Jeg forstaaer meget vel Ministerens Hensigt med denne Bestemmelse og den Affattelse, han har givet sit Forslag i saa Henseende, der skal tjene til at forhindre for store Forskydninger fra mere bymæssigt bebyggede Dele af Kommunen ud paa den rene Landbrugsjord, og jeg kan ogsaa give ham Medhold i, at en Omlægning, som vilde medføre dette, vilde være af ret betænkelig Natur og volde store Vanskeligheder.

Man har ganske vist i sin Tid, 1903, gennemført en Skattelovgivning, som aflyttede betydelige Dele af Skattebyrden fra Landbrugsejendommene over paa de jordløse Huse, en afgjort uretfærdig og uheldigt virkende Foranstaltning, som imidlertid efterhaanden har fæstnet sig og aflejret sig i Pri-serne og Vurderingerne, saaledes at det nu vilde føles som en Uret, om man ikke ved en ny Skatteomlægning forhindrede en for stærk Forskydning i modsat Retning. Dette vil kunne forebygges ved Ministerens Affattelse af Forslaget paa dette Punkt, idet Forskydningen delvis er gjort afhængig af Forholdet mellem Ejendommens Grundværdi og Bygningsværdien.

En Ejendom, hvor Grundværdien udgør en forholdsmeæssig ringe Andel af Ejendomsbesiddelsen, og en anden Ejendom, hvor det omvendte gør sig gældende, faar ikke samme Adgang til at udnytte Lovens Bestemmelse om det skattefrie Beløb, selv om Ejendomsskyldværdien er den samme; medens den sidstnævnte Ejendom — bortset fra de mindste Ejendomme — kan udnytte Fradraget fuldt ud, nedsættes dette for den førstnævnte Ejendoms Vedkommende og saaledes, at Nedsættelsen vokser, jo mindre Grundværdien er.

Der er altsaa her fastslaaet et ganske bestemt Princip, og det forekommer mig, at det løser Spørgsmaalet paa en tilfredsstillende Maade; men det forhøjede skattefrie Beløb vil naturligvis medføre, at Antallet af de Ejendomme, som ikke er store nok til at kunne udnytte det skattefrie Beløb fuldt ud, vil vokse. Hvad dette vil betyde skattemæssigt, skal jeg ikke i Øjeblikket komme nærmere ind paa, men jeg vil dog anse det for nødvendigt at overveje og undersøge dette nærmere i det kommende Udvalg.

Ligeledes ønsker jeg overvejet Muligheden af, forinden Nedfældningen finder Sted, at give alle Ejendomme i Sognekommunerne samme Stilling overfor Loven ved at ændre det nuværende skattefrie Beløb, der